

Élménybeszámoló a franciaországi Erasmus+ látogatásról

Az Erasmus + projekt keretein belül az idén szerencsém volt elutazni nyelvgyakorlás céljából egyenesen Franciaországba, egy Toulouse melletti kisvárosba: Gaillacba. Az általános iskolai barátaim már vettek részt hasonló projektekben, amit nagyon élveztek, és örömmel meséltek mindig az útjaikon szerzett élményeikről. Most végre nekem is részem lehetett ebben.

Az útnak két tizenegyedikes lánnyal (...) és Kovács Zsófia angoltanárnőmmel karöltve vágtunk neki. Az utazás kellemesen telt el, a toulouse-i reptéren az ottani koordinátor, Fabrice fogadott minket és a spanyol „kollégákat”: Juant valamint három igencsak heves, jókedvű lányt. A rövid bemutatkozást követően egy kisbuszba szálltunk, és az iskola felé vettük az irányt, ahol találkoztunk a fogadó családokkal.

Az én vendéglátóim elég nagy tekintéllyel bírtak, ugyanis az ottani iskolarendszer igazgatója Gerald, a ház ura, aki mellesleg remekül is főzött. Felesége Dominique, nagyon kedves volt, bármilyen problémára talált megoldást. A nyelvi nehézségek ellenére esténként a vacsoraasztalnál kellemesen elbeszélgettünk. Szobám is remek volt, egy franciaágy, számítógép, íróasztal minden, ami kell.

Reggelente Margelie, egy másik anyuka vitt iskolába, aki két ciprusi lányt látott vendégül. Ő kis szókinccsel, de tűrhetően beszélt angolul. Útközben mindig mutogatta Gaillac helyi nevezetességeit.

Első nap az iskolába minden tanár kedvesen, rég nem látott ismerősként üdvözölt minket. A bemutatkozó prezentációk mindenkinek remekül sikerültek, még az iskolánkat bemutató videómat is nagy érdeklődés kísérte.

Ezek után megismerkedtünk az osztályunkkal, akiket az alatt az egy hét alatt nagyon megszerettem. Mindenki nagyon közvetlen volt, még ha nem is beszéltek angolul mindig megértették magukat.

Számomra a legmeglepőbb iskolai menza volt, ugyanis a franciák minden fogást ugyanabból az egy tányérból esznek. Fél óráig kellett magyaráznom, hogy kérek egy másik tányért a következő ételhez.

A hét folyamán minden remek volt! Az órákon annak ellenére, hogy nem érttem a nyelvet, egy percig sem unatkoztam. A szüneteket kellemesen töltöttük az ottani diákokkal. Fociztunk, beszélgettünk, hülyültünk.

Ottlétünk során kétszer voltunk kirándulni, sajnos az akkori párizsi terrorcselekmények miatt nem mehettünk forgalmasabb helyekre, de ennek ellenére a két kisebb városban is remekül elvoltunk. Belekóstoltunk Gaillac lakóinak a mindennapjaiba, de a városka hídján és gyönyörű templomán kívül nem találtunk semmi érdekeset.

Albi viszont mérföldkövekkel jobb volt. A rusztikus város szerintem mindnyájunkat elbűvölt, a katedrális fenségesen töltötte be a főteret, ahonnan a kis utcákon lévő üzletek tömkelege indult ki, egy átláthatatlan, kesze-kusza rendszerben. Az utolsó napokra már nagyon jól összeszoktunk az ottaniakkal. Megvolt a mindennapi rutinunk, amit élveztünk. Sok barátot is szereztem, akikkel mai napig tartom a kapcsolatot. A záró este is remekül sikerült, mint minden ez alatt a csodás hét alatt.

Örülök, hogy lehetőségem nyílt kipróbálni a nyelvgyakorlás és utazás ilyen formáját is, epekedve várom a következő lehetőséget.

Széll Zoltán 10.a